

Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 1 indeholdtes ganske vist en Forudsætning om, at man kunde blive dansk Statsborger ved at vinde fast Hjem i Danmark; men denne Bestemmelse er bortfalden ved Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1ste April 1892, der som Betingelse for Registrering kræver Indfødsret eller mindst 5 Aars Ophold i Danmark.

Den heromhandlede Gruppe af Landets Indvaanere kunne ganske vist gennem Ophold her i Riget, navnlig naar Opholdet naar en vis Varighed, opnaa en Del Beføjelser — f. Eks. Afgang til Kæringvirksomhed, Lov 29de December 1857 § 2, Nr. 4, Frihed for Udvisning af Landet af politimæssige Hensyn eller Udsendelse paa Grund af begaaede Forbrydelser, Lov 15de Maj 1875 § 13, Straffelov 10de Februar 1866 § 16, Valgret og Valgbarhed i Handelspladserne, til Kolonialraadet i Vestindien og Altinget paa Island, Koloniallov 27de November 1863 §§ 18 og 19, Forsatningslov for Island 5te Januar 1874 §§ 17 og 18 — og i saa Henseende sker ingen Forandring ved Lovforslagets Bestemmelser, men det væsentlige ved Statsborgerretten er: den ubetingede Ret til at forblive paa Territoriet tilkommer ikke de heromhandlede Personer, idet der efter Fattigloven af 9de April 1891 § 23, jfr. Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne Nr. 91 af 10de April 1895 § 39, til Erhvervelse af Forsørgelsesret kræves Indfødsret, og de paa gældende saaledes altid i Trangstilfælde ville kunne udsendes af Riget.

Nærværende Lovforslag vil ligeledes blive uden Indflydelse paa de bestaaende Lovregler, som paalægge her i Landet bosatte Personer Forpligtelser overfor det danske Statsamfund uden at knytte Forpligtelsen til Indfødsretten, og dette maa gælde, hvad enten Forpligtelsen paalægges vedkommende blot som bosatte eller havende fast Hjem her i Landet (jfr. Lov om Børnepligt af 6te

Marts 1869 § 2) eller den paahviler dem i deres Egenkab af danske Undersaatter (jfr. navnlig Straffelovens §§ 4, 5, 6, 75 og 76 om Forbrydelser, begaaede af danske Undersaatter). Undersaatsforholdet stiftes efter den nu gældende Ret ved den blotte Bosættelse paa Territoriet; en Bestemmelse om, at Undersaats- og Statsborgerforhold skulde falde sammen, vilde derfor, naar der gaves den Anvendelse paa nu gældende Love, medføre en reel Forandring i den bestaaende Retstilstand, som vilde ligge uden for nærværende Lovforslags Omkreds. Med Hensyn til fremtidig Lovgivning vilde der ganske vist, naar der, som her foreslaaet, er givet Indfødsrets- og Statsborgerforholdet en ny og omfattende Lovordning, kunne opstaa Tvivl ved Benyttelsen af Benævnelsen „Undersaat“. Saafremt dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil derfor formentlig heraf være Følgen, at Lovgivningen vil henholde sig til Indfødsrets- og Statsborgerbegrebet, og naar den vil knytte Retsvirkninger til andet Forhold til Statsamfundet end Statsborgerforholdet, da udtrykkelig vil nævne de Rendsgerninger, saasom Bosættelse paa Territoriet eller Ophold af en vis Varighed, hvorpaa det kommer an.

Til de enkelte Paragraffer indeholdes der — som tidligere berørt — detaljerede Bemærkninger i de delegeredes Udkast. Her skal kun anføres, at de i § 3, 2det Stykke, samt § 6, 2det Stykke, indeholdte Regler om de der omhandlede Børns Retsstilling, der ikke fandtes i de delegeredes Lovudkast, ere optagne efter den svenske Lov. Med Hensyn til § 13 bemærkes, at man har anset det rettest at holde de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af 30te Oktober 1864, Art. XIX., er forbeholdt Indfødsret, uden for Lovens Regler i Lighed med, hvad der i sin Tid skete ved Loven af 25de Marts 1871 om Tillæg til Indfødsretten af 15de Januar 1776.